

[Jensen Christensen.]

Gæld jo findes inden for et Prioritetsomraade, der i al Almindelighed ikke kommer til at vedrøre første Afsnit i Lovforslaget. Hvis den gør det, er den blevet indefrosset inden for et Prioritetsomraade, der i alt Fald ikke svarer til mine Erfaringer om, hvor langt det er muligt at nedbringe Gælden paa den Egn, hvor jeg har været Formand for Akkordudvalget.

Man nævner stadig som et meget væsentligt Argument imod at gaa til en Lettelse af Ejendomsskatterne i Stedet for, som det her er foreslaaet, et Tilskud til Renter af den Gæld, der ligger mellem 85 og 100 pCt., at derved bliver der ogsaa ydet et Tilskud og et Tilskud til et helt Erhverv, medens man kun tilstræber at hjælpe dem inden for dette Erhverv, der har vanskeligt ved at klare deres Gældsforpligtelser. Yderligere fremføres det i Forbindelse med Spørgsmaalet om Ejendomsskatternes Nedsættelse, at en saadan øjeblikkelig vil bundfælde sig i forhøjede Ejendomspriser og meget højere Prioriteter, end man nu har. Hertil vil jeg sige, at det kunde vist ikke være saa galt, om man i Stedet for at gennemføre dette Tilskudssystem udførte den Retfærdighedshandling at sænke noget af den Gældsbyrde, man i Kraft af Ejendomsskatterne har faaet ført ind foran de almindelige Laanemuligheder og har fra Samfundets Side skubbet ind paa Ejendomsværdierne som forudprioriteret. Det er ikke ubetydelige Beløb, det drejer sig om. Man betaler i faste Ejendomsskatter inden for Landbruget 52—53 Mill. Kr. aarligt, og dette svarer i alt væsentligt til en Gældsbyrde paa omkring 1 200 Mill. Kr., medens den samlede Landkreditforeningsgæld i Danmark er 1 954 Mill. Kr. En Nedsættelse af disse aarlig tilbagevendende Ejendomsskatter med en Trediedel eller dog et væsentligt Beløb vilde kun være en Retfærdighedshandling. Man vedtager nemlig paa Rigsdagen Lovforslag efter Lovforslag, der løser Samfundsopgaver inden for de forskellige Omraader, som i Virkeligheden er hele Samfundets Opgaver, og som ikke skulde bundfælde sig som Tyngte paa Ejendommene, uanset om disse har Afkastningsevne eller ej. Jo mere man forbedrer de hygiejniske Forhold, Skolevæsen og social Forsorg, des mere vælter man gennem Lovgivningsarbejdet Byrderne over paa Kommunerne paa en saadan Maade, at de faste Ejendomsskatter stiger, uanset om Ejendommene har Afkastningsevne eller ikke. Her er det jeg finder en Uret. Dette er almene Samfundsopgaver, og der er

ikke noget uretfærdigt i at kræve, at dem maa Staten som saadan i højere Grad bære.

Jeg tror ikke saa meget paa, at en Lettelse af Ejendomsskatterne øjeblikkelig vil omsættes i højere Ejendomspriser. Det er min Erfaring — og jeg har adskilligt med den Slags Ting at gøre —, at det egentlig først er efter, at man har købt Ejendommen, at der spørges om, hvordan Skatteprocenten er i den paagældende Egn. Gang paa Gang gaar det saadan, at man ikke straks hæfter sin Opmærksomhed ved Skatteprocenten; men det, man først ser efter, er Ejendommens Tilstand, Besætning, Maskiner og Inventar, medens man som Regel, indtil det er for sent, glemmer at spørge om, hvor høj Skatteprocenten er. Derfor mener jeg, at en Lettelse af Ejendomsskatterne paa en bredere Basis er en bedre Vej frem til Konsolidering af Landejendommenes Forhold og Fremdrift i den kommende Tid end Ydelse af et Rentetilskud i to Aar. For naar de to Aar er gaaet, hvad saa? Har man dem saa ikke alligevel som permanente Nydere? Det er meget svært at tage noget bort her, som man een Gang er gaaet med til.

Den højtærede Landbrugsminister siger, at det er ham en Skuffelse, at man ikke fra Oppositionspartiernes Side ønsker at være med til det første Afsnit i Lovforslaget. Jeg synes ærlig talt ikke, det var nogen særlig varm Tilslutning til Gennemførelsen af dette Afsnit, den højtærede Landbrugsminister fik fra det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Han brugte endogsaa den Vending, at naar nu Sagen kom i Udvalg, skulde det vise sig, om der overhovedet var nogen, der vilde have med første Afsnit at gøre. Det er maaske ogsaa et stort Spørgsmaal; jeg er ikke saa helt sikker paa, at den højtærede Landbrugsminister ikke vilde føle det som lidt af en Lettelse, hvis overhovedet ingen vil have med det at gøre. Lovforslaget er jo nu imidlertid fremsat, og det vil blive behandlet i det kommende Udvalg; men Sagen ligger, som jeg sagde, da jeg havde Ordet første Gang, saaledes, at vi ikke kan medvirke til Gennemførelse af det nævnte Afsnit.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds fremsatte nogle Udtalelser af politisk Karakter og sagde bl. a., at Oppositionen var død som en Sild, og at den ingen Indflydelse havde paa Lovgivningen; det var ikke længer saadan som i tidligere Tid, da øvede Oppositionen Indflydelse paa Lovgivningen. Ja, men dette kan jo ogsaa hænge sammen